

تحويل ۹۰ درصد واحدهای

آسیب دیده از جنگ در

اصفهان به مالکان

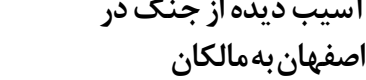
دبیر اجرایی ستاد اسکان و بازسازی اماکن مردمی آسیب‌دیده از جنگ در شهر اصفهان از تحويل بیش از ۹۰ درصد واحدهای مسکونی با آسیب جزئی و تحويل آن به مالکان خبر داد و گفت: برای واحدهای کامل تخریب شده، وام پنج میلیارد ریالی بدون سود، صدور رایگان پروانه ساختمانی و معافیت از هزینه‌های نظام‌مهندسی و بیمه در نظر گرفته شده است.

سید سلمان قاضی‌عسگر ضمن اشاره به ورود همه‌جانبه شهرداری اصفهان به حوزه اسکان و بازسازی اماکن آسیب دیده پس از مصوبه دولت اظهار داشت: طبق پایش‌های انجام‌شده، منطقه پنج اصفهان با ثبت ۲ هزار و ۳۳۷ مورد آسیب‌دیدگی (معادل بیش از ۱۷ درصد کل آسیب‌های شهر) بیشترین میزان خسارت را داشت و پس از آن، منطقه هفت اصفهان با ۱۵ درصد و سپس منطقه ۶ با یک هزار و ۸۵۰ مورد آسیب قرار داشتند. دبیر اجرایی ستاد بازسازی اصفهان اعلام و بیان کرد: بیش از ۹۵ درصد این آمار شامل آسیب‌های جزئی (مانند شکستگی در، شیشه، کتاف و درب ورودی) بوده که با تعمیرات سریع قابل سکونت بودند و حدود پنج درصد نیز دچار آسیب کلی شدند که اسکلت بنا در آن‌ها پایدار است اما دیوارها، تاسیسات و لوله‌کشی‌ها تخریب شدند و همچنین به‌استفانه ۶۳ واحد مسکونی به طور کامل تخریب شده و نیاز به بازسازی دارند.دبیر قاضی‌عسگر درباره روند پیشرفت بازسازی‌ها توضیح داد: بازسازی بیش از ۹۰ درصد واحدهای دارای آسیب جزئی به پایان رسیده و منازل تحويل مالکان شده است. ۱۰ درصد باقی‌مانده نیز عمدتاً به دلیل مشکلات تأمین مصالح (نظیر شیشه‌های سکوریت تجاری، کتاف و پروفیل‌های آلومینیومی) با عدم وجود برخی ساکنان در منازل بوده است. او خاطرنشان کرد: با حمایت تولیدکنندگان و خریدن، مواد اولیه مورد نیاز تأمین شده و ۱۰ درصد باقی‌مانده نیز حلاًکتر تا هفته دوم مردادماه به اتمام می‌رسد. این مدیر شهری افزود: در مورد مثالی که ساکنان آن‌ها حضور ندارند، به‌ویژه در مناطق جنوبی اصفهان مانند سیاهان‌شهر)، مکاتبات و اطلاع‌رسانی انجام شده تا در صورت بازگشت تا مهرماه، بازسازی توسط پیمانکاران ستاد یا خود مالکان (با ارائه فاکتور و دریافت هزینه) نهایی شود. دبیر اجرایی ستاد بازسازی اصفهان در خصوص تسریع در ساماندهی پنج درصد واحدهای دارای آسیب کلی و تخریب کامل، ضمن تکذیب خبر آم‌های ۳۰ درصدی گفت: برای این واحدها، به‌طور میانگین وام پنج میلیارد ریالی، بدون سود و با حداقل بازگشت تا مهرماه، بازسازی توسط پیمانکاران تا مالکان بتوانند در آزمان تکمیل خانه خود، منزلی را رهن کنند که متقاضیان می‌توانند برای پیگیری مستقیم به دفتر بنده در اتاق ۵۸ شهرداری مرکزی اصفهان مراجعه کنند. او درباره صدور پروانه‌ها و هزینه‌های نظام مهندسی افزود: طبق مصوبه شورای اسلامی شهر اصفهان و طی هماهنگی با استانداری، بیمه و سازمان نظام مهندسی، کلیه هزینه‌های شهرداری، صدور پروانه ساختمانی (در حد تراکم و طبقات قبلی)، نظام مهندسی و بیمه برای واحدهایی که دچار تخریب کامل شده‌اند، صد درصد رایگان است. قاضی‌عسگر درباره کارگاه‌ها و واحدهای صنعتی خسارت دیده نیز توضیح داد: واحدهایی نظیر شهرک صنعتی جی با بختیارداشت که دارای پروانه تجاری از شهرداری باشند تحت پوشش خدمات شهرداری قرار می‌گیرند، اما خسارت کارخانه‌ها و کارگاه‌های صنعتی طبق مصوبات هیئت دولت باید توسط وزارت صمت جبران شود. او با تمجید از حضور لئوسلواژله گروه‌های جهادی، اصناف و خیرین گمان که در تأمین استاندارد (چوشکار، گران‌باف، نقاش، شیرین و ...) و مصالح ساختمانی نقش‌آفرینی کردند، گفت: اگرچه بازسازی‌ها در مراحل پایانی است، اما تداوم حضور نیروهای جهادی به مدیریت شهری کمک می‌کند تا بودجه‌های خود را بیشتر صرف خدمات اساسی شهر نظیر نظافت، آسفال‌ت و فضای سبز کند.

بررسی بسته تشویقی برای

ساختموساز در بافت تاریخی

اصفهان

تحويل ۹۰ درصد واحدهای

آسیب دیده از جنگ در

اصفهان به مالکان

این روزها افزایش دمای هوای شهرها تنها نتیجه گرمای تابستان نیست؛ کارشناسان معتقدند هم‌زمانی تغییرات اقلیمی، توسعه شتابان شهری، کاهش پوشش گیاهی و خشکی زاینده‌رود، پدیده «جزیره گرمایی شهری» را تشدید کرده‌است؛ موضوعی که ضرورت اجرای راهکارهای اقلیم‌محور را بیش از گذشته آشکار می‌کند.

به گزارش ایمناء، تغییرات اقلیمی دیگر یک پیش‌بینی برای آینده نیست؛ واقعیتی است که امروز در خیابان‌ها، ساختمان‌ها، پارک‌ها و حتی زندگی روزمره شهروندان خود را نشان می‌دهد. افزایش دمای هوا، وقوع موج‌های گرمای طولانی، کاهش منابع آبی، خشکسالی‌های بی‌دریی و تغییر الگوی بارش، چهره بسیاری از شهرهای جهان را دگرگون کرده و مدیریت شهری را با چالش‌هایی روبه‌رو ساخته است که تا چند دهه پیش کمتر کسی تصور می‌کرد. هم‌زمان با تشدید این تغییرات، توسعه شتابان شهرنشینی و گسترش بی‌رویه سطوح آسفالتی و ساختمانی، پدیده‌ی موسوم به «جزیره گرمایی شهری» را در بسیاری از کلان‌شهرهای جهان شکل داده است؛ پدیده‌ای که موجب می‌شود دمای هوا چند درجه بیش از مناطق پیرامونی باشد و پیامدهایی همچون افزایش مصرف انرژی، افت کیفیت هوا، تشدید تنش گرمایی، تهدید سلامت شهروندان و کاهش کیفیت زندگی را به دنبال داشته باشد. به همین دلیل، طی سال‌های اخیر، مفهوم «تاب‌آوری اقلیمی شهرها» به یکی از مهم‌ترین محورهای برنامه‌ریزی شهری در جهان تبدیل شده است. توسعه زیرساخت‌های سبز، حفاظت از منابع طبیعی، احیای رودخانه‌های شهری، استفاده از معماری سازگار با اقلیم، کاهش وابستگی به خودروهای شخصی، توسعه حمل‌ونقل عمومی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، بخشی از راهکارهایی است که شهرداری پیشرو برای سازگاری با تغییرات اقلیمی در دستور کار قرار داده‌اند. ایران نیز به‌عنوان یکی از کشورهای واقع در کمربند خشک و نیمه‌خشک جهان، بیش از بسیاری از کشورها تحت تأثیر تغییرات اقلیمی قرار گرفته است. افزایش میانگین دما، کاهش بارندگی، افت منابع آب زیرزمینی، تشدید خشکسالی، وقوع پدیده گردوغبار و گسترش جزایر گرمایی، امروز بسیاری از شهرهای کشور را با چالش‌های تازه‌ی روبه‌رو کرده و ضرورت بازنگری در شیوه مدیریت شهری و برنامه‌ریزی توسعه را روچندان ساخته است. در این میان، اصفهان به‌عنوان یکی از مهم‌ترین کلان‌شهرهای ایران، نمونه‌ای قابل‌تأمل از تأثیر هم‌زمان تغییرات اقلیمی و فشارهای ناشی از توسعه شهری است. خشکی زاینده‌رود در بعضی ماه‌های سال، کاهش منابع آبی، گسترش سطوح نفوذناپذیر، فرورفتن زمین، کاهش پوشش گیاهی و افزایش دمای هوا، این شهر را در معرض پدیده جزیره گرمایی شهری قرار داده است؛ ششری که حفاظت از محیط‌زیست، توسعه زیرساخت‌های سبز، مدیریت هوشمند منابع آب و حرکت به سوی برنامه‌ریزی اقلیم‌محور را بیش از هر زمان دیگری به ضرورتی اجتناب‌ناپذیر تبدیل کرده است.

۴ احیای زاینده‌رود مهم‌ترین راهکار کاهش

جزیره گرمایی شهری است
محمدرضا فلاح، عضو شورای اسلامی شهر اصفهان با اشاره به پدیده جزیره گرمایی شهری اظهار می‌کند: امروز پدیده جزیره گرمایی شهری دیگر فقط یک مسئله زیست‌محیطی نیست، بلکه به موضوعی راهبردی در حوزه سلامت عمومی، کیفیت زندگی شهروندان، مصرف انرژی، تاب‌آوری شهری و حتی توسعه شهری تبدیل شده است. او با اشاره به رویکرد شورای اسلامی شهر ادهم می‌دهد:شورای اسلامی شهر اصفهان این موضوع را به‌عنوان یکی ازغدغه‌های مهم مدیریت شهری دنبال می‌کند.در برنامه‌ریزی‌ها، بودجه‌ریزی وسایست‌گذاری‌های شورا، توسعه فضای سبز، حفاظت از درختان، استفاده از فناوری‌های نوین آبیاری و طراحی شهری متناسب با شرایط اقلیمی مورد توجه قرار گرفته است. عضو شورای اسلامی شهر اصفهان با تأکید بر محدودیت‌های مدیریت شهری تأکید می‌کند: بایدوقعین باشیم که مدیریت شهری به‌تنهایی قادر به حل این چران نیست و بخش مهمی از عوامل ایجادکننده این شرایط، خارج از حوزه اختیارات شهرداری و شورا است و تا زمانی که مسئله‌ها به احیای پایدار زاینده‌رود حل نشود، اقدامات مدیریت شهری به نتیجه مطلوب نخواهد رسید. فلاح با اشاره به مهم‌ترین دلیل گر‌تر شدن اصفهان می‌گوید: افزایش دمای اصفهان نتیجه مجموعه‌ای از عوامل از جمله تغییرات اقلیمی، توسعه شهر، افزایش

اصفهان

تحويل ۹۰ درصد واحدهای

آسیب دیده از جنگ در

اصفهان به مالکان

شخصی و حرکت به سمت معماری و شهرسازی سازگار با اقلیم اصفهان اشاره کرد. او با تأکید بر مؤثرترین راهکار اضافه می‌کند: بدون تردید، مؤثرترین اقدام در میان همه این راهکارها، جاری‌بودن دائمی زاینده‌رود است. زیرا این رودخانه نقش طبیعی و بی‌بدیلی در تنظیم اقلیم شهر دارد. عضو شورای اسلامی شهر اصفهان با ارائه یک پاسخ مختصر به مهم‌ترین اقدام فوری خاطرنشان می‌کند: اگر بخواهم در یک جمله پاسخ بدهم، می‌گویم باید زاینده‌رود دوباره زنده و جاری باشد و احیای دائمی زاینده‌رود، مطالبه محلی با اقتصادی نیست، ضرورتی زیست‌محیطی، اجتماعی و بهداشتی برای اصفهان و حتی بخش مهمی از فلات مرکزی ایران است. فلاح با تشریح انتظارات از دولت می‌گوید: انتظار ما از دولت این است که با مدیریت علمی حوضه آبریز، اجرای کامل مصوبات و قوانین، جلوگیری از برداشته‌ای غیرمجاز و تأمین حقابه قانونی و زیست‌محیطی سنگین و مصرف سوخته‌های فسیلی، سهم‌قابل توجهی در افزایش و شرایط اقلیمی اصفهان را با چالش‌های بیشتری روبه‌رو کرده است. دکتري برنامه‌ریزی و تاب‌آوری شهری خاطرنشان می‌کند: فعالیت‌های صنعتی گسترده در اطراف اصفهان نیز به‌عنوان یکی از منابع مهم تولید گرمای انسان‌زاد شناخته می‌شود و در کنار ترافیک اقلیم‌محور را ادامه خواهد داد، اما موفقیت این اقدامات در گرو تأمین پایدار آب است؛ اصفهان با کمبود ایده برای توسعه فضای سبز روبه‌رو نیست، با کمبود آب برای حفظ سرمایه‌های طبیعی خود روبه‌روست و احیای زاینده‌رود و تأمین حقابه آن، مهم‌ترین اقدام برای کاهش گرمای شهر، حفظ محیط‌زیست، ارتقای سلامت شهروندان و تضمین آینده پایدار اصفهان است.

۴ جزایر گرمایی شـهری یکی از مهم‌ترین
چالش‌های اقلیمی اصفهان است
علی‌محمد ظهرايي، دکتري برنامه‌ریزی و تاب‌آوری شهری با تأکید بر اینکه پدیده جزایر گرمایی شهری یکی از مهم‌ترین چالش‌های اقلیمی کلان‌شهر اصفهان است، می‌گوید: توسعه کالبدی، کاهش پوشش گیاهی و خشک‌شدن زاینده‌رود موجب تشدید این ضرورتی شده و اجرای راهبردهای اقلیم‌محور برای کاهش آثار آن ضروری است. دکتري برنامه‌ریزی و تاب‌آوری شهری با اشاره به بررسی علمی پدیده جزایر گرمایی شهری اظهار می‌کند: جزیره گرمایی شهری یکی از مهم‌ترین پیامدهای اقلیم شهری در کلان‌شهرهای ادامه می‌دهد. افزایش سطوح نفوذناپذیر همچون آسفالت، بتن روستایی پیرامون اطلاق می‌شود و علت اصلی شکل‌گیری آن تغییر در بیان انرژی سطح زمین بر اثر شهرنشینی و توسعه کالبدی است. او با بیان اینکه در کلان‌شهر اصفهان توسعه سریع فضاهای ساخته‌شده موجب تغییر ویژگی‌های حرارتی سطح زمین شده است، ادامه می‌دهد: افزایش سطوح نفوذناپذیر همچون آسفالت، بتن و باه‌های تیره ظرفیت ذخیره حرارتی شهر را افزایش می‌دهد و این سطوح به دلیل آلبنوی پایین، بخش قابل توجهی از تابش خورشیدی را جذب می‌کند. دکتري برنامه‌ریزی و تاب‌آوری شهری

رینگ چهارم اصفهان روی ریل تکمیل

بمسوی مرکز شهر حرکت می‌کنند، مسیر تندرو، ایمن و هم‌واری فراهم کرده است.
رحمتی ادامه داد: پروژه زیرگذر و تقاطع‌های شهید آیت‌الله رئیسی با مبلغی حدود ۱۵۰۰ میلیارد تومان در اختیار شهروندان قرار گرفته است و به‌زودی به‌طور رسمی افتتاح خواهد شد. او با اشاره به دیگر پروژه شاخص این سازمان گفت: مجموعه پل‌ها و تقاطع غیرهمسطح شهید فخری‌زاده در رینگ چهارم ترافیکی شهر اصفهان، یکی دیگر از پروژه‌های مهم سازمان عمران است که با هدف رفع معضلات ترافیکی و کاهش گر‌های عبوری در این محدوده در حال

سه شنبه ۰۶ مرداد ۱۴۰۵ **■ سال بیست و دوم ■ شماره ۵۴۵۲**

تحويل ۹۰ درصد واحدهای

آسیب دیده از جنگ در

اصفهان به مالکان

تأکید می‌کند در نتیجه این فرایند انرژی گرمایی در طول روز در سطوح شهری ذخیره و در ساعات شب آزاد می‌شود؛ موضوعی که کاهش اختلاف دمای شبانه و افزایش دمای متوسط شهر را به دنبال دارد و شدت جزایر گرمایی را افزایش می‌دهد. ظهرايي با اشاره به عوامل طبیعی و محیط‌زیستی مؤثر بر این پدیده می‌گوید: کاهش پوشش گیاهی و نابودی باغات پیرامونی اصفهان نقش مهمی در تشدید جزایر گرمایی ایفا می‌کند، زیرا پوشش گیاهی از طریق فرآیند تبخیر و ترقق موجب کاهش دمای سطح زمین و تعدیل شرایط میکروکلیمایی می‌شود. او با بیان اینکه خشک‌شدن زاینده‌رود نیز در تشدید این وضعیت مؤثر بوده است، اضافه می‌کند: کاهش رطوبت نسبی هوا و حذف اثرات سرمایشی طبیعی ناشی از جریان آب، یکی از عوامل مهم افزایش دمای محیط شهری محسوب می‌شود و شرایط اقلیمی اصفهان را با چالش‌های بیشتری روبه‌رو کرده است. دکتري برنامه‌ریزی و تاب‌آوری شهری خاطرنشان می‌کند: فعالیت‌های صنعتی گسترده در اطراف اصفهان نیز به‌عنوان یکی از منابع مهم تولید گرمای انسان‌زاد شناخته می‌شود و در کنار ترافیک اقلیم‌محور را ادامه خواهد داد، اما موفقیت این اقدامات در گرو تأمین پایدار آب است؛ اصفهان با کمبود ایده برای توسعه فضای سبز روبه‌رو نیست، با کمبود آب برای حفظ سرمایه‌های طبیعی خود روبه‌روست و احیای زاینده‌رود و تأمین حقابه آن، مهم‌ترین اقدام برای کاهش گرمای شهر، حفظ محیط‌زیست، ارتقای سلامت شهروندان و تضمین آینده پایدار اصفهان است.

به نتایج مطالعات علمی ادامه می‌دهد: بررسی تصاویر سنجنش‌از‌دور نشان می‌دهد دمای سطح زمین در مناطق مرکزی اصفهان نسبت به سایر بخش‌ها بالاتر است و داده‌های ماهواره‌ای لندست و مودیس نیز ابراز‌های ارزشمندی برای تحلیل الگوی فضای جزایر گرمایی و پایش تغییرات آن به‌شمار می‌روند. دکتري برنامه‌ریزی و تاب‌آوری شهری تأکید می‌کند: شاخص دمای سطح زمین (LST) یکی از مهم‌ترین معیارهای ارزیابی شدت جزایر گرمایی است و مطالعات نشان می‌دهد میان تراکم ساختموساز و افزایش این شاخص همبستگی مثبت وجود دارد. در حالی که بین پوشش گیاهی و دمای سطح زمین رابطه‌ای معکوس مشاهده می‌شود. ظهرايي می‌گوید: افزایش دمای شهری موجب رشد مصرف انرژی در بخش سرامایش ساختمان‌ها می‌شود. این مسئله فشار مضاعفی بر شبکه برق و منابع انرژی وارد می‌کند؛ همچنین جزایر گرمایی با افزایش دمای هوا، شرایط تشکیل آلاینده‌های فئوشیمیایی، از جمله آن ترپوسفری و محدود را تشدید می‌کند. او اضافه می‌کند: پیامدهای بهداشتی این پدیده شامل تنش گرمایی، بیماری‌های قلبی و اختلالات تنفسی است و پدیده شایع حساس همچون سالمندان و کودکان بیش از سایر اقشار در معرض آسیب‌های ناشی از افزایش دمای شهری قرار دارند.

رینگ چهارم اصفهان روی ریل تکمیل

اصفهان

تحويل ۹۰ درصد واحدهای

آسیب دیده از جنگ در

اصفهان به مالکان

در حالی که شهرداری داران مدعی مناسب‌سازی ۸۰ درصدی معابر است، به‌زیستی فریدن از تأییدن بودن شهر برای معلولان انتقاد دارد.

به گزارش مهر، با گذشت بیش از دو دهه از تصویب قانون جامع حمایت از حقوق معلولان، همچنان فاصله معناداری میان الزامات قانونی و وضعیت واقعی زیرساخت‌های شهری در برخی مناطق شهرستان فریدن، به‌ویژه شهر داران، مشاهده می‌شود؛ وضعیتی که اکنون به محور اختلاف میان شهرداری، اداره به‌زیستی و فرمانداری این شهرستان تبدیل شده است. در حالی که مناسب‌سازی معابر و فضاهای عمومی از منظر قانون، یک تکلیف روشن برای دستگاه‌های اجرایی و از منظر اجتماعی، بخشی از حقوق شهروندی و عدالت شهری به شمار می‌رود، ارزیابی‌های میدانی و اظهارات مسئولان محلی نشان می‌دهد که کیفیت اجرا و رعایت استانداردها و میزان اثربخشی پروژه‌های انجام‌شده، همچنان محل مناقشه است. فرزانه یسلیانی، رئیس اداره به‌زیستی فریدن، با انتقاد صریح از عملکرد بخش فنی شهرداری داران، به مهر گفت با وجود برگزاری جلسات متعدد، انجام پیگیری‌های مستمر و طرح مکرر مطالبات جامعه هدف، شهر داران همچنان برای افراد دارای ناتوانی، محیطی «نامن و غیر قابل‌دسترس» محسوب می‌شود. او با اشاره به وضعیت برخی پروژه‌های عمرانی اجرایشده در سطح شهر اظهار کرد: آنچه در برخی طرح‌ها تحت عنوان مناسب‌سازی اجرا می‌شود، با استانداردهای لازم و اصول فنی فاصله دارد و در عمل نمی‌تواند نیاز واقعی افراد دارای معلولیت را برطرف کند. رئیس اداره به‌زیستی فریدن ادامه داد: این رویکرد، نفع‌تها زمینه تسهیل تردد توان‌خواهان را فراهم نکرده، بلکه در مواردی دسترسی آنان به مراکز مهم و پرکاربرد شهری از جمله مراکز درمانی، بانک‌ها، مراکز خرید و فضاهای تفریحی را نیز با مانع مواجه کرده است. در ادامه این اختلاف‌فطرها، خدیجه عباسی، معاون هماهنگی امور عمرانی فرمانداری فریدن، ضمن تأیید وجود کاستی و نیاز به ضرورت اصلاح پروژها و رعایت دقیق ضوابط مناسب‌سازی در همه مراحل طراحی و اجرا تأکید کرد. او با اشاره به بازدیدهای میدانی انجام‌شده از پروژه‌های عمرانی سال ۱۴۰۲ گفت: بررسی‌ها نشان داده است که در تعدادی از پروژه‌ها، الزامات مناسب‌سازی به‌طور کامل رعایت نشده و این طرح‌ها نیازمندن اصلاح، تکمیل و بازبینی هستند. عباسی افزود از سال ۱۴۰۵، شهرداری‌ها دارای نقص در پیاده‌روها، معابر، پارک‌ها و سایر فضاهای عمومی را شناسایی و اصلاح کنند تا امکان استفاده ایمن و مستقل برای افراد دارای معلولیت، سالمندان و سایر گروه‌های نیازمندن تسهیل دسترسی فراهم شود. معاون عمرانی فرمانداری فریدن همچنین تأکید کرد: میزان انجام عملکرد دستگاه‌های اجرایی در انجام این تکلیف قانونی، یکی از شاخص‌های مهم در ارزیابی عملکرد آنان خواهد بود و این موضوع صرفاً یک اقدام عمرانی تلقی نمی‌شود، بلکه نشانه‌ای از پایبندی دستگاه‌ها به حقوق عمومی و عدالت اجتماعی است. در مقابل این انتقادها، حسن کاکار، شهردار سابق داران، روایت متفاوتی از وضعیت موجود ارائه کرد و از روند اقدامات شهرداری در حوزه مناسب‌سازی دفاع کرد. او با بیان اینکه تحقق عدالت در خدمات شهری باید همه شهروندان را در بر گیرد، به مهر گفت: در حال حاضر حدود ۸۰ درصد از معابر و پیاده‌روهای شهر داران برای تردد توان‌خواهان مناسب‌سازی شده است. کاکار همچنین از اختصاص ۱۵ درصد از مجموع بودجه‌های عمرانی شهرداری به حوزه دسترس‌پذیری و مناسب‌سازی خبر داد و گفت: تمامی پروژه‌های اخیر پیاده‌روسازی بر اساس آخرین ضوابط اجرا پذیر شده‌ند و اصلاح نقاط غیراستاندارد در معابر قدیمی نیز در دستور کار معاونت فنی شهرداری قرار دارد. شهردار سابق داران با اشاره به تقسیم مناسب‌سازی در موضوع مناسب‌سازی افزود: مسئولیت مناسب‌سازی فضاهای داخلی ادارات، بانک‌ها و ساختمان‌های اداری بر عهده خود آن دستگاه‌است و شهرداری مسئولیت فضاهای عمومی و معابر شهری را دنبال می‌کند. او همچنین تأکید کرد: اقدامات مربوط به مناسب‌سازی شهری با نظارت کارشناسان به‌زیستی انجام می‌شود؛ موضوعی که در برابر انتقادهای مطرح‌شده از سوی اداره به‌زیستی، خود به یکی از محورهای قابل تأمل در این اختلاف مدیریتی تبدیل شده است. آنچه از مجموع این اظهارات برمی‌آید وجود شکاف آشکار میان آمارهای اعلامی و تجربه زیسته افراد دارای معلولیت در سطح شهر داران است. از یکسو شهرداری از تحقق بخش عملیاتی از اهداف مناسب‌سازی سخن می‌گوید و با سوی دیگر، به‌زیستی همچنان ابراه ارائه دهد. آنچه در این توصیف می‌کند که عملاً دسترس‌پذیری مؤثر و ایمن برای جامعه هدف حاصل نشده است.در چنین شرایطی، صرف اعلام درصد پیشرفت یا میزان تخصیص بودجه، بدون ارائه شاخص‌های دقیق فنی، ارزیابی میدانی مستقل و سنجش رضایت واقعی بهره‌برداران، نمی‌تواند تصویر کاملی از وضعیت مناسب‌سازی شهری ارائه دهد. آنچه در این حوزه اهمیت دارد، نه فقط اجرای پروژه‌ها روی کاغذ، بلکه کارآمدی عملی آن‌ها برای افرادی است که هر روز با موانع فیزیکی در سطح شهر مواجه‌ند. مطالبه اصلی در این پرونده روشن است، شهری که همه شهروندان از جمله افراد دارای معلولیت، سالمندان و دیگر گروه‌های کم‌توان، بتوانند بدون مانع، بدون ناامنی و با حفظ حرکات‌انسانی از خدمات شهری، معابر، مراکز درمانی، بانک‌ها، مراکز خرید و فضاهای عمومی استفاده کنند. پرونده مناسب‌سازی در داران اکنون بیش از آنکه یک اختلاف آماری میان دو دستگاه باشد به سنج‌های برای میزان تحقق عدالت شهری و پایبندی مدیران محلی به حقوق شهروندی تبدیل شده است؛ سنج‌هایی که نتیجه آن را نه در گزارش‌های اداری، بلکه در امکان تردد ایمن و مستقل شهروندان باید جست‌وجو کرد.

اصفهان امروز

خبر

ادعای شهرداری، انتقاد به‌زیستی

عدالت شهری در آزمون داران

در حالی که شهرداری داران مدعی مناسب‌سازی ۸۰ درصدی معابر است، به‌زیستی فریدن از تأییدن بودن شهر برای معلولان انتقاد دارد.

به گزارش مهر، با گذشت بیش از دو دهه از تصویب قانون جامع حمایت از حقوق معلولان، همچنان فاصله معناداری میان الزامات قانونی و وضعیت واقعی زیرساخت‌های شهری در برخی مناطق شهرستان فریدن، به‌ویژه شهر داران، مشاهده می‌شود؛ وضعیتی که اکنون به محور اختلاف میان شهرداری، اداره به‌زیستی و فرمانداری این شهرستان تبدیل شده است. در حالی که مناسب‌سازی معابر و فضاهای عمومی از منظر قانون، یک تکلیف روشن برای دستگاه‌های اجرایی و از منظر اجتماعی، بخشی از حقوق شهروندی و عدالت شهری به شمار می‌رود، ارزیابی‌های میدانی و اظهارات مسئولان محلی نشان می‌دهد که کیفیت اجرا و رعایت استانداردها و میزان اثربخشی پروژه‌های انجام‌شده، همچنان محل مناقشه است. فرزانه یسلیانی، رئیس اداره به‌زیستی فریدن، با انتقاد صریح از عملکرد بخش فنی شهرداری داران، به مهر گفت با وجود برگزاری جلسات متعدد، انجام پیگیری‌های مستمر و طرح مکرر مطالبات جامعه هدف، شهر داران همچنان برای افراد دارای ناتوانی، محیطی «نامن و غیر قابل‌دسترس» محسوب می‌شود. او با اشاره به وضعیت برخی پروژه‌های عمرانی اجرایشده در سطح شهر اظهار کرد: آنچه در برخی طرح‌ها تحت عنوان مناسب‌سازی اجرا می‌شود، با استانداردهای لازم و اصول فنی فاصله دارد و در عمل نمی‌تواند نیاز واقعی افراد دارای معلولیت را برطرف کند. رئیس اداره به‌زیستی فریدن ادامه داد: این رویکرد، نفع‌تها زمینه تسهیل تردد توان‌خواهان را فراهم نکرده، بلکه در مواردی دسترسی آنان به مراکز مهم و پرکاربرد شهری از جمله مراکز درمانی، بانک‌ها، مراکز خرید و فضاهای تفریحی را نیز با مانع مواجه کرده است. در ادامه این اختلاف‌فطرها، خدیجه عباسی، معاون هماهنگی امور عمرانی فرمانداری فریدن، ضمن تأیید وجود کاستی و نیاز به ضرورت اصلاح پروژها و رعایت دقیق ضوابط مناسب‌سازی در همه مراحل طراحی و اجرا تأکید کرد. او با اشاره به بازدیدهای میدانی انجام‌شده از پروژه‌های عمرانی سال ۱۴۰۲ گفت: بررسی‌ها نشان داده است که در تعدادی از پروژه‌ها، الزامات مناسب‌سازی به‌طور کامل رعایت نشده و این طرح‌ها نیازمندن اصلاح، تکمیل و بازبینی هستند. عباسی افزود از سال ۱۴۰۵، شهرداری‌ها دارای نقص در پیاده‌روها، معابر، پارک‌ها و سایر فضاهای عمومی را شناسایی و اصلاح کنند تا امکان استفاده ایمن و مستقل برای افراد دارای معلولیت، سالمندان و سایر گروه‌های نیازمندن تسهیل دسترسی فراهم شود. معاون عمرانی فرمانداری فریدن همچنین تأکید کرد: میزان انجام عملکرد دستگاه‌های اجرایی در انجام این تکلیف قانونی، یکی از شاخص‌های مهم در ارزیابی عملکرد آنان خواهد بود و این موضوع صرفاً یک اقدام عمرانی تلقی نمی‌شود، بلکه نشانه‌ای از پایبندی دستگاه‌ها به حقوق عمومی و عدالت اجتماعی است. در مقابل این انتقادها، حسن کاکار، شهردار سابق داران، روایت متفاوتی از وضعیت موجود ارائه کرد و از روند اقدامات شهرداری در حوزه مناسب‌سازی دفاع کرد. او با بیان اینکه تحقق عدالت در خدمات شهری باید همه شهروندان را در بر گیرد، به مهر گفت: در حال حاضر حدود ۸۰ درصد از معابر و پیاده‌روهای شهر داران برای تردد توان‌خواهان مناسب‌سازی شده است. کاکار همچنین از اختصاص ۱۵ درصد از مجموع بودجه‌های عمرانی شهرداری به حوزه دسترس‌پذیری و مناسب‌سازی خبر داد و گفت: تمامی پروژه‌های اخیر پیاده‌روسازی بر اساس آخرین ضوابط اجرا پذیر شده‌ند و اصلاح نقاط غیراستاندارد در معابر قدیمی نیز در دستور کار معاونت فنی شهرداری قرار دارد. شهردار سابق داران با اشاره به تقسیم مناسب‌سازی در موضوع مناسب‌سازی افزود: مسئولیت مناسب‌سازی فضاهای داخلی ادارات، بانک‌ها و ساختمان‌های اداری بر عهده خود آن دستگاه‌است و شهرداری مسئولیت فضاهای عمومی و معابر شهری را دنبال می‌کند. او همچنین تأکید کرد: اقدامات مربوط به مناسب‌سازی شهری با نظارت کارشناسان به‌زیستی انجام می‌شود؛ موضوعی که در برابر انتقادهای مطرح‌شده از سوی اداره به‌زیستی، خود به یکی از محورهای قابل تأمل در این اختلاف مدیریتی تبدیل شده است. آنچه از مجموع این اظهارات برمی‌آید وجود شکاف آشکار میان آمارهای اعلامی و تجربه زیسته افراد دارای معلولیت در سطح شهر داران است. از یکسو شهرداری از تحقق بخش عملیاتی از اهداف مناسب‌سازی سخن می‌گوید و با سوی دیگر، به‌زیستی همچنان ابراه ارائه دهد. آنچه در این توصیف می‌کند که عملاً دسترس‌پذیری مؤثر و ایمن برای جامعه هدف حاصل نشده است.در چنین شرایطی، صرف اعلام درصد پیشرفت یا میزان تخصیص بودجه، بدون ارائه شاخص‌های دقیق فنی، ارزیابی میدانی مستقل و سنجش رضایت واقعی بهره‌برداران، نمی‌تواند تصویر کاملی از وضعیت مناسب‌سازی شهری ارائه دهد. آنچه در این حوزه اهمیت دارد، نه فقط اجرای پروژه‌ها روی کاغذ، بلکه کارآمدی عملی آن‌ها برای افرادی است که هر روز با موانع فیزیکی در سطح شهر مواجه‌ند. مطالبه اصلی در این پرونده روشن است، شهری که همه شهروندان از جمله افراد دارای معلولیت، سالمندان و دیگر گروه‌های کم‌توان، بتوانند بدون مانع، بدون ناامنی و با حفظ حرکات‌انسانی از خدمات شهری، معابر، مراکز درمانی، بانک‌ها، مراکز خرید و فضاهای عمومی استفاده کنند. پرونده مناسب‌سازی در داران اکنون بیش از آنکه یک اختلاف آماری میان دو دستگاه باشد به سنج‌های برای میزان تحقق عدالت شهری و پایبندی مدیران محلی به حقوق شهروندی تبدیل شده است؛ سنج‌هایی که نتیجه آن را نه در گزارش‌های اداری، بلکه در امکان تردد ایمن و مستقل شهروندان باید جست‌وجو کرد.